

Hrvatska komora
socijalnih radnika

Newsletter

3. izdanje
Travanj 2015.

Poštovani članovi,

ovim putem želim vas obavijestiti kako je u ožujku 2015. godine pokrenuta peticija protiv Hrvatske komore socijalnih radnika vezano za pitanje članstva. Tim povodom dajem sljedeću izjavu.

„Hrvatska komora socijalnih radnika dužna je postupati temeljem Zakona o djelatnosti socijalnog rada te sam slijedom toga dopisom obavijestio ravnatelje ustanova socijalne skrbi o zakonskoj obvezi učlanjenja pozivajući se na članke Zakona o djelatnosti socijalnog rada te ih zamolio za popis socijalnih radnika zaposlenih u njihovim ustanovama.

Navodi iz peticije da se vrši pritisak i ucjenjuje struku socijalnih radnika na učlanjenje su neistiniti jer je **Hrvatska komora socijalnih radnika dužna postupati sukladno Zakonu o djelatnosti socijalnog rada temeljem kojeg je učlanjenje zakonska obveza** i temeljem kojeg su propisane posljedice za neispunjavanje tih obveza.

Djelatnost socijalnog rada je prepoznata kao djelatnost od javnog interesa za Republiku Hrvatsku, te je važno pridržavanje i djelovanje u zakonskim okvirima kako bi se unaprijedila kvaliteta rada struke te očuvao njen integritet i dignitet.

Svima Vama zahvaljujem na dosadašnjoj suradnji i nadam se da ćemo u budućnosti svi zajedno pridonositi promicanju djelatnosti socijalnog rada jer „Komoru“ činimo svi mi socijalni radnici“.

S poštovanjem,

Predsjednik

mr. sc. Antun Ilijaš, diplomirani socijalni radnik

Donosimo vaše reakcije na peticiju!

“Jasno je da smo dužni postupiti sukladno zakonu. Svima nama želim sretan Svjetski dan socijalnog rada, što govori da smo kao profesija važni i prepoznati te da boje struke čuvamo i branimo svojim radom i znanjem.“

Mara Budimir

“Nisam upoznata s tim da je pokrenuta peticija, i bolje! No zaista je tužno da se u pitanje dovodi legitimno postupanje javne institucije tj. nas samih, bez ikakve svijesti i kazne za poticanje na nezakonje i svojevolju. Žaloso je da se ne osjećam prvi puta tako!?!?! Da, red doista treba uvesti, prije svega, među nas same!”

Sandra Kolaković

“Nažalost socijalni radnici su počeli njegovati stil ponašanja svojih stranaka prema kojem se traže prava i nabraja sve što ne valja, umjesto aktivnog pristupa kojim bi ponudili rješenja za eventualna nezadovoljstva.“

Mirjana Zvekić Pohanić

“Tako je to u životu. Uvijek će biti onih za, kao i onih protiv. Očit je problem, osim financijskih izdataka, sakupljanje bodova.

Ako se vratimo malo unazad, sjećam se entuzijazma oko same ideje osnivanja Komore socijalnih radnika, nakon što su svoju Komoru osnovali psiholozi. Ubrzo, već tijekom druge godine postojanja Komore psihologa, članovi su je nesmiljeno kritizirali radi sličnih problema. Sjećam se otvorenih pitanja kolega psihologa o samoj svrsi postojanja Komore, prikupljanju potrebnih bodova, odlazaka na seminare, konferencije, edukacije i slično, iako je njihova pozicija u sustavu socijalne skrbi daleko drukčija jer ih je manje i samim time odlazak na edukacije je daleko jednostavniji.

Osobno sam prešao u sustav pravosuđa, gdje mi je dozvoljeno ići na edukacije, seminare i konferencije usko vezane uz opis radnog mjesta. Naime, zaposlen sam kao stručni suradnik na sudu na poslovima vezanim uz maloljetničku delinkvenciju, ispitivanje djece kao svjedoka ili oštećenika te ostalo vezano uz Kazneni zakon, Zakon o sudovima za mladež i sl.. Općenito, edukacija, seminar ili konferencija na tu temu je vrlo malo ili ih uopće nema.

Iz Vaše reakcije na nekakvu "Peticiju", o kojoj sam usmeno informiran od kolega iz CZSS, vidim kako se pozivate na unapređenje kvalitete rada struke te očuvanje njezinog integriteta i digniteta. Sve je to u redu, međutim, dok god u sustavu socijalne skrbi ravnatelji budu imenovani iz drugih struka te isključivo po političkom, a ne stručnom ključu, to je nemoguća misija.

Žalosno je da smo jedina profesija koja bi trebala biti dominantna i na prvom mjestu barem u CZSS, što nije slučaj, jer se pravnici, psiholozi, socijalni pedagozi i ostale struke stavljaju ispred nas. Zamislite da u odvjetništvu ili na sudu glavna osoba bude netko drugi, a ne pravnik. To je nemoguće i to je u redu, osim kod nas u “socijali”. Što smo sami napravili kad je Ministarstvo (ovo sadašnje i ono prije njega) u potpunosti obezvrijedilo struku socijalnih radnika koji su radili na poslovima MALOLJETNIČKE DELINKVENCije? Osobno sam Vam i pisao o tome, dao svoje prijedloge, svoje mišljenje, ali se ništa nije dogodilo. U većini CZSS ukinuti su Timovi za zaštitu interesa djece i mladih s problemima u ponašanju na način da su socijalni radnici usisani u odjele za djecu, mlade i obitelj gdje rade sve.

Što je Komora po tom pitanju učinila? Je li vršila pritisak na ministarstvo? Je li učinila bilo što? Nije mi poznato. Nije li čudno da našu struku više cijene u sustavu pravosuđa, nego u sustavu “socijale”? Tko je za to odgovoran? Vjerojatno mi sami, naš odnos prema profesiji i odnos prema kolegama.

Cijela ta situacija u sustavu socijalne skrbi vrlo je konfuzna i na neki način frustrirajuća. Koliko sam shvatio, "Peticija" je potekla upravo iz sustava socijalne skrbi, što govori samo za sebe. Nezadovoljstvo sustavom, ministarstvom i politički izabranim ravnateljima (o čijoj bi se stručnosti dalo raspravljati) očito se odrazilo i na nezadovoljstvo prema samoj Komori. Poduzmite nešto konkretno. Napadnite, objavite u medijima, bilo što ...

Za kraj predlažem da napravite ankete po ustanovama (CZSS, domovi) o ravnateljima i njihovom odnosu prema djelatnicima. Javno pohvalite one dobre, a one loše, nesposobne, agresivne i naročito one sklone zlostavljanju svojih djelatnika javno prozovite, kazneno prijavite (jer se djelatnici boje i osjećaju se nezaštićeno) i poduzmite sve da se takve osobe maknu iz “socijale”.

Igor Petrić

“Poštovane kolegice i kolege,
moram priznati da sam jako tužna kada dobijem poruku s naslovom peticija „PROTIV“ i to još u nastavku Hrvatske komore socijalnih radnika.

Učlanjenje u Komoru trebala bi biti čast i obaveza svima nama koji želimo raditi za boljitak i napredak svoje struke. Radim kao socijalna radnica u Dnevnom centru u kojem sam jedina te struke i već se godinama borim s tim da me se shvati ozbiljno i da u okruženju u kojem se provodi rehabilitacija, a koja je primarni cilj našeg posla kao rehabilitacijskog centra, pokažem koja je uloga socijalnih radnika.

Nije uvijek lako i sretna sam što postoji Komora kojoj se mogu obratiti i u okviru koje se mogu aktivirati i susretati s kolegama kako bi dobila podršku i potrebne informacije te kako bi u okviru sekcija Komore razmijenila znanja i iskustva s kolegama i kolegicama koji rade na sličnom području.

Radim s kolegama edukacijskim rehabilitatorima koji također, sukladno zakonu, imaju obavezu učlaniti se u svoju Komoru, kao i psiholozi, radni terapeuti i fizioterapeuti. Slušajući njihova iskustva ponosna sam na ono što je naša Komora do sada napravila, ponosna sam na način obavještanja članova o svim bitnim aktivnostima Komore, ponosna sam što sam dobila sve materijale i prijedloge Pravilnika na kojima je Komora radila i ponosna sam na način na koji se vršilo učlanjenje. Za one koji ne znaju, edukacijski-rehabilitatori su trebali platiti upisninu u Komoru (kao i radni terapeuti), članarine unazad, a njihova davanja su bila puno veća nego ona na koja su se određeni socijalni radnici bunili.

Nisam član niti jednog tijela Komore, ali pozivam sve koji žele konstruktivno raditi i pridonijeti boljitku Komore da se jave Upravnom odboru i drugim tijelima i/ili osnovanim sekcijama te da na taj način doprinesu promjenama na bolje (a naravno uvijek može bolje). Želim svima nama puno više pozitivnog razmišljanja i podržavanja unutar struke jer jedino tako ćemo postići da nas i druge struke uvažavaju, a ne da nas smatraju administratorima, službenicima i pomoćnim „stručnim“ radnicima u okviru timova zdravstva, prosvjete, pravosuđa i drugih područja na kojima socijalni radnici rade.”

Mirjana Marojević

“Žao mi je što je prosljeđena peticija protiv Komore. Takve pritužbe i peticije šalju kolege kojima očito nije stalo do unapređenja struke i nikad ih nigdje nema. U svakom slučaju ima predivnih kolega s kojima je zadovoljstvo surađivati i koji su bez obzira na godine staža još uvijek puni entuzijazma i optimizma. Ovakve peticije će nas još više povezati i ojačati, zato glavu gore ZAJEDNO SMO JAČI. “

"Što ne staviš peticiju na e-mail da je vidimo. Možda je i podržimo."

Inspirativni kutak

Inspirativni kutak

Kad se probudim ujutro, skoro pa svaki dan se zapitam, ima li sve to smisla? Dvadeset godina donkihотовskog nastojanja da svijet učinim boljim od one prve iskre koju sam osjetio na fakultetu ili točnije od one prve iskre koju sam osjetio u djetinstvu. Samo tad nisam znao kako se to zove.

Nebrojeno puta, u svojoj karijeri, čuo sam da to što ja radim nije normalno te da moram misliti na sebe, prvenstveno na svoje zdravlje i svoju sigurnost.

Nebrojeno puta čuo sam: "kako ti to možeš raditi jer, nitko to ne radi?". Kako možeš cijeli dan tako? Pa mnogima su dosta i njihovi problemi, a ne da slušaju još i tuđe. I eto, ponekad su ti moji savjetnici, prijatelji, familija bili u pravu.

Moje zdravlje je narušeno, godinama sam se borio sa svojim strahovima, tugama, ljutnjama jer, naime, živim u Alisinoj zečjoj rupi gdje je sve izvrnuto, uvrnuto. Tu humanost, nježnost, topla ljudska riječ, podrška, empatija nisu normalne, nisu dobre za moje zdravlje, nisu politički korektne, nisu u skladu sa zakonima, pravilnicima, odlukama.

"Gdje je nestao čovjek" kaže jedna pjesma. Jedan je svojevremeno pokušavao čovjeka naći svijećom, ali mislim da nije uspio. I tako, "Historia est magistra vitae", i mi danas, naravno, ne ponavljamo greške iz tog doba. Čovjek nakon stare Grčke, humanizma, renesanse i prosvjetiteljstva ponovo je u središtu, a očuvanje njegovog dostojanstva i vrijednosti najveći je prioritet. I tako mi danas poštujemo različitosti, pomažemo potrebitima koji zbog brojnih razlika nisu u mogućnosti brinuti sami o sebi i svojim potrebama. Uglavnom, "na papiru". A u stvarnosti? Živimo svoje živote, živeći status quo život, provodeći birokratski odluke "viših instanci", čitaj političara, često ne mareći što će i kakve posljedice to ostaviti na korisnike, klijente, ljude, žene i djecu.

Često čuvamo naše "fotelje", "stolice". I onda se čudimo kad ponekad netko "pukne" pa prozbori kroz pero nekog novinara. A ti naši "nesretni" ljudi što nas posjećuju, obilaze, iskaju "neke šolde" trebaju samo osmijeh u svom jadu, trebaju samo utjehu, trebaju nekoga tko će ih vidjeti, čuti i ne početi rečenicu riječima ne može, nema ili ne želim da si tu. Trebaju nadu. A tko će im je dati? Mrzovoljna, ogorčena, depresivna osoba koja vidi samo sebe i svoje potrebe ili ljubazna, nasmiješena, energična osoba koja kaže da nije još sve izgubljeno jer do izvora uvijek vode barem dva putaća.

"See me, feel me, touch me, heal me" kažu, kao i u pjesmi grupe WHO, ti naši potrebiti ljudi. I sad je odluka na svakom od nas da se pogleda u zrcalo i kaže jest, ja jesam taj! Taj koji je spreman biti. Taj koji će pomoći. A tko smo to mi, odnosno tko sam to ja? Pa ja sam davno donio odluku. Ja sam socijalni radnik. I ponosan sam na to.

Marko Grgurević

Novosti

- **Podržala nas je međunarodna federacija socijalnih radnika!!**
- **Poslali smo dopis Ministarstvu pravosuđa sa zamolbom za nadopunu obrazloženja Nacrta konačnog prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Kaznenog zakona**
- **Objavite svoje stručne članke u Ljetopisu socijalnog rada!**
<http://ljsr.pravo.unizg.hr/index.php/ljsr>
- **Pozivamo vas na ljetnu školu supervizije!**
<http://www.hdsor.hr/summer-university-2015-zadar/>

Više na <http://www.hksr.hr/>

**Hrvatska komora
socijalnih radnika**

*Hrvatskog proljeća 38
10 000 Zagreb
Mob. +385 (0)91 143 55 55 tajnik
E mail info@hksr.hr
Web www.hksr.hr*

Pratite nas na..

<https://twitter.com/>

<https://www.facebook.com/groups/343343799117821/>

Newsletter izradila Marijana Matijević